

Α'π. Τὸ χῆμα αὐτὲ εἶναι ἑλλειπτικόν, ἀλλὰ μεταβάλλεται διηλεκῶς, καὶ δὲν φιλάττει ποτὲ τὸ αὐτὸ χῆμα, καὶ τὸ αὐτὸ φαινόμενον.

Ε'ρ. Πῶς αὐτό;

Α'π. Αἱ ἀνισότητες τῆς κινήσεως τῆς Σελήνης, καὶ τῆς χήματος τῆς περιοδικῆς αὐτῆς κύκλε, προέρχονται ἀπὸ τὰς διαφορὰς ἑλκυσίαις τῆς Ἡλίου, καὶ τῆς Γῆς, ἀπὸ τὴν ἑκκεντρικὴν δύναμιν τῆς κύκλεως, καὶ ἀπὸ τὴν λοξότητα τῆς Ἄξονος τῆς ἡμερσίου αὐτῆς κινήσεως. (α)

Ε'ρ. Ε'γὼ νομίζω ὅτι συμφωνῆτε, πῶς ἡ Σελήνη δέχεται ὅλον τὸ φῶς τῆς ἀπὸ τὸν Ἡλιον;

Α'π. Αὐτὸ εἶναι ἀληθές, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ μᾶς δίδει τὸ φῶς δι' ἀνταναικλάσεως εἰς τὴν ἀπὸστίαν τῆς Ἡλίου. (β)

Ε'ρ. Συγχωρήσατέ μοι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, διατὶ εἶναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Σελήνης τόποι, ὡς

(α) Ὅσον διὰ τὰς ἀνωμαλίας τῆς Σελήνης, καὶ διὰ τὴν ἐντελὴ αὐτῆς θεωρίαν, ὄρα τὰς ἀρχὰς τῆς Νεύτωνος, βιβ. 3. τὴν ἀστρονομίαν τῆς Γρηγορίου, τῆς Βίρωνος, καὶ τῆς Κεϊλλε, ὄρα προσέτι τὰς ἀστρονομικὰς βίβλους τῆς κυρ. Λεαδβέττερ, καὶ τῆς Βόδε.

(β) Τὸ φῶς τῆς Ἡλίου, ὅπως ἡ Σελήνη μᾶς πέμπει δι' ἀνταναικλάσεως εἶναι τόπου σκοτεινόν, καὶ ἀδύνατον ὅπως οἱ κάλλιστοι κερσεκοὶ ἕλοι ὅτε ἔκαμνον ἕως τώρα, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμνουν, ἢ νὰ ἐνεργήσουν κάμμικὴν αἰσθητὴν δέξησιν.